

Sola scriptura

Uzmanības centrā:

- Senāta ziņas (2.lpp.)
- Piecas Tezē dienas Piņķos (4.lpp.)
- Bakalaura tuvojas (7.lpp.)
- D. Geidmaņa Pastorālteoloģijas referāts - levads (11.lpp.)
- Intervija ar māc. Rinaldu Grantu (14.lpp.)
- Redaktora sleja!!!

Šajā numurā:

Aicinājums 3

Reformācijas laukums Rīgā 8

16. februāris:
divu ievērojamu
teologu
dzimšanas
diena 10

Sirmas galvas priekšā tev būs piecelties, un godini vecu cilvēku, bīsties sava Dieva, - Es esmu Tas Kungs! /3. Moz. 19:32/

Mīli Kungu, savu Dievu...

“Un, redzi, kāds likuma zinātājs piecēlās un sāka Viņu (Jēzu) pārbaudīt, sacīdams: “Skolotāj, kas man jādara, lai iemantotu mūžīgo dzīvību?” Viņš tam sacīja: “Kā ir bauslībā rakstīts? Kā tu tur lasi?” Tas atbildēja: “Mīli Kungu, savu Dievu, no visas savas sirds un no visas savas dvēseles, un ar visu savu spēku, un ar visu savu prātu un savu tuvāko kā sevi pašu.” Viņš tam sacīja: “Tu pareizi esi atbildējis. Dari to un tu dzīvosi.”

(Lk.10:25-28)

Ja pat motīvi ir jaukti, tomēr izšķirošs jautājums - par mūžību, kurai esam radīti.

Pēc diviem Jēzus jautājumiem pats likuma zinātājs sniedz atbildi, kā iemantot mūžīgo dzīvību. **Mīli Kungu, savu Dievu.** Tie ir paša Kunga dotās bauslības vārdi. Tajos runā pats Dievs. Atklāti un tieši saka: mīli Mani ar visu, kas esi. Pašas bauslības sirdī atskan aicinājums: mīlēt. Kāds atklātums un tiešums! Dievs nebaidās būt ievainojams. Viņš saka: man ir svarīgi, ka tu Mani mīli un arī tev ir svarīgi, ka Tu mani mīli.

Rakstos var atrast daudz vārdus, kuri kaut ko atklāj par mūsu attiecībām ar Dievu - bijā, paklausī, priecājies, seko, pagodini, kalpo, bet vienīgais, kas tam visam dod veselīgu augsni, ir atsaukšanās vārdam: mīli Kungu, savu Dievu.

Mīli ar visu, kas tu esi - **no visas savas sirds un no visas savas dvēseles, un ar visu savu spēku, un ar visu savu prātu.** Žans Vanjē ir teicis, ka “Notiek tā, ka cilvēki pārēdas attiecībā uz vienu savas būtnes daļu, atstājot novārtā citas: viņi aug trūkstot līdzsvaram un vienotībai.” Līdzsvars un vienotība šeit patiesi ir svarīgi!

Tomēr šodien, atklājot mūsu Lutera akadēmijas pirmā rektora Reinharda Slencckas grāmatu un pateicoties par akadēmijas pirmajiem 20 gadiem, man gribas izcelt divus vārdus: **ar visu savu spēku un visu savu prātu.**

Kad pirms divdesmit gadiem, kā studenti apsēdāmies akadēmijas solos, tagadējās LELB arhīva telpās, mūs uzrunāja pasniedzēju nodošanās tam, ko viņi darīja. Daudzi no viņiem savas lekcijas gatavoja pirmo reizi, gulējuši viņi noteikti nebija vairāk par mums, izdales materiāli tikko pabeigti un sakopēti – parasti vēl bija silti. Viņos visos varēja sajūst milzīgu misijas apziņu – tā ir mūsu Baznīcas akadēmija un tie ir mūsu nākamie garīdznieki!

Mīlēt ar visu spēku, man saistās ar nodošanos un veltīšanos. Tas mūs neatstāja vienaldzīgu. Šī augstākā baušļa otrajā daļā teikts: un savu tuvāko kā sevi pašu. Kā studenti toreiz patiesi jutāmies novērtēti – jā, varētu teikt mīlēti. Tas patiesi iedvesmoja atsaukties kaut kam līdzīgam.

Mīli ar visu savu prātu. Akadēmija ir vieta, kur parasti prātu kronē un tronī celj. Liekas, ka viņam pašam tas arī patīk. Tomēr viņa vieta ir citur, kalpot mīlestībai uz savu Radītāju un Saimnieku.

Nereti baznīcā prātu kritizē. Reizēm pamatoti, jo līdzsvars patiesi ir izjaukts, bet reizēm lieki, jo prātam mūsu dievbijībā un kalpošanā ir liela loma.

Tas pats Žans Vanjē saka: “Daudzi šodien dzīvo intelektuāla apjukuma pasaulē. Zināmā mērā cilvēki ir zaudējuši pašāvēību uz prātu un tā spēju pazīt patiesību.

Viņi dzīvo pārsvarā vadoties no savām emocijām, sul īviem spriedumiem un spontānām reakcijām."

Prāts gan šajā virknē ir pēdējais (un iespējams, ka ne nejausi) un tomēr Dievs saka: lieto savu prātu, lai Mani mīlētu.

Kā lai zinām, ka mīlam ar visu? Mēs to nevaram zināt, mums ir jāturpina augt un iet mīlestībā uz priekšu.

Sv. Augustīns raksta: "Šai dzīvē nav nekā vērtīgāka kā mīlēt to, kas ir mīlestības cienīgs.... Tas ir pats Dievs, ja Viņa vietā izvēlamies kādu citu, tad mīlot to, mēs neko

nezinām par mīlestību uz sevi. Mums kļūst labāk tik lielā mērā, cik lielā mērā mēs tuvojāmies Viņam; vēl labāk vairs nemēdz būt."

Ar likuma zinātāja lūpām Dievs saka: man ir svarīgi, ka esmu Tevis mīlēts, arī tev ir svarīgi, ka tu Mani mīli. Jēzus saka: Dari tā, dari - un tu dzīvoši. Āmen.

*māc. Rinalds Grants,
Lutera Akadēmijas
rektora vietnieks,
Rīgas Vecās Sv. Ģertrūdes draudzes
mācītājs*

Senāta ziņas . . .

REFORMĀCIJAI - 500

Lutera Akadēmijā

2017.gadā no **6.-10.martam** katru vakaru no plkst.**17:30-20:30**

iespēja klausīties Fortveinas Konkordijas Teoloģiskā semināra

izcilā pasniedzēja

asoc. profesora NAOMICHI MASAKI

lekcijas

**"Dzīvais M.Lutera mantojums –
viņa ticība Kristum un evaņģēlija kalpošanai"**

Dr. NAOMICHI MASAKI ir Fortveinas Konkordijas Teoloģiskā semināra (ASV) asociētais profesors sistematiskajā teoloģijā un teoloģijas maģistru programmas direktors.

- Dzimis un uzaudzis Kobē, Japānā.
- Absolvējis Rodde Folkehøgskole netālu no Trondheim, Norvēģijā (1979).
- 1985.gadā ieguvis bakalaura grādu, 1987.gadā - maģistra grādu humanitārajās zinātnēs – sociālajā darbā un padomdošanā Kwansai Gakuin Universitātē, Nishinomiya, Japānā.
- Teoloģijas maģistra grāds (M.Div.), specializējoties Misioloģijā (1991) un sistematiskajā teoloģijā - liturģijā (1998) Konkordijas Teoloģiskā semināra Fortveinā.
- Ordinēts 1991.gadā. Kalpojis kā misionārs un mācītājs Nūdžersijā, ASV (1991–98).
- Studijas doktorantūrā Konkordijas seminārā, Sentluisā (1998–2000).
- Regulāri piedalās Lutera pētījumu Starptautiskajā kongresā. Darbojies Lutherāņu baznīcas - Misūri sinodes Iecirkņu un draudžu daļas valdē (1995-2004), Liturģijas komitejā, strādājis pie Dziesmu grāmatas, Dievkalpojumu komisijā (1998 – līdz šodienai), kā arī Doktrinālajā komisijā (no 2010 līdz šodienai).
- Kā Konkordijas semināra vieslektors lasījis lekcijas Brazīlijā, Haitī, Indijā, Japānā, Korejā, Lietuvā, Krievijā, Ukrainā, Dānijā, Somijā, Zviedrijā, Norvēģijā, Vācijā, Tanzānijā, Etiopijā un tagad pirmo reizi arī Latvijā.

Šī gada 17. martā LU lielajā aulā norisināsies reformācijas gadadienai veltīta konference "Reformācija mūsdienu pasaulē".

Jūs esat laipni aicināti uz reformācijas gadadienai veltītu starptautisku starpdisciplināru konferenci "Reformācija mūsdienu pasaulē". Darba grupa "Reformācija, kas turpinās" ir veltīta tieši teoloģiskajiem reformācijas aspektiem.

Dalība konferencē ir bez maksas. Lai apmeklētu konferenci, ir nepieciešams apstiprināt savu dalību konferencē līdz 6. martam interneta vietnē: www.lu.lv/fakultates/vff/reformacijai-500/

Tāpat Jūs esat laipni aicināti apmeklēt muzikālu lasījumu "Lutera kundze", kas norisināsies 2017. gada 16. martā, plkst. 18. 00, LU Mazajā aulā.

Aicinājums...

Savā garīgajā ceļā vienmēr esmu izjutis spriedzi, mēģinot saprast, kur uz mani runā Dievs, bet kur ir manas paša domas. Kāpēc man šis jautājums ir bijis tik svarīgs? Laikam jau to noteica apziņa, ka kalpošana ar Dieva vārdu, ja to dari savā spēkā, ir ceļš uz izdegšanu un tukšumu. "...jo bez manis jūs neko nespējat darīt" mums saka Kristus. Un es patiešām negribu pat mēģināt būt par Dieva vārda sludinātāju, ja tas nav mans aicinājums!!! Tas ir pārāk nopietni!!! Kā saprast? Ko darīt? Man bija un vēl joprojām ir daudz jautājumu, uz kuriem es gribu saņemt atbildes. Un kā vienu no labākajiem veidiem, kā ļaut Dievam runāt un pašam klausīties, ir klusuma rekolekcijas.

Par šāda veida rekolekcijām biju dzirdējis jau sen, taču dažādu apstākļu dēļ nekad nesanāca tajās piedalīties. Darbs, ģimene, mācības, kalpošana,... Protams, tās visas ir tikai un vienīgi atrunas. Jo visam iepriekš minētajam laika taču pietika?

Īsāk sakot, es nolēmu, ka, ja jau uz citu organizētajām rekolekcijām netieku, tad organizēšu tās pats. Un, pateicība Dievam, atradās gan vieta, kur to darīt, gan atsaucīgi rekolekciju vadītāji, gan pāris brāļu, kuriem šie jautājumi arī ir aktuāli.

Atbildes uz iespējamajiem jautājumiem:

Kas?

Individuāli vadītas klusuma rekolekcijas draudžu kalpotājiem

Kad?

No 05. maija līdz 12. maijam

Kur?

Cēsis, "Gaujaslīčos"

Kas piedalās?

Tu, es...

Cik mēs būsīm?

Ne vairāk kā astoņi vīri.

Vadītājs?

Māc. Ivars Jēkabsons,
Marta Romanova-Jēkabsone

Dalības maksa?

EUR 210.00

Kāpēc?

Lai ieklausītos un sadzirdētu Dieva aicinājumu savā dzīvē.

Kontakti?

Jānis Kopštāls (tāl.: 29559694;

groscom@inbox.lv)

"Kāpēc man šis jautājums ir bijis tik svarīgs? Laikam jau to noteica apziņa, ka kalpošana ar Dieva vārdu, ja to dari savā spēkā, ir ceļš uz izdegšanu un tukšumu."

"Man bija un vēl joprojām ir daudz jautājumu, uz kuriem es gribu saņemt atbildes. Un kā vienu no labākajiem veidiem, kā ļaut Dievam runāt un pašam klausīties, ir klusuma rekolekcijas."

*Un Kunga eņģelis nāca vēlreiz,
pieskārās viņam un sacīja:
"Celies un ēd, jo tev ejams garš ceļš."
1. Kēn 19:7*

Lai ieklausītos un sadzirdētu Dieva aicinājumu savā dzīvē.

Klusuma rekolekcijas draudžu kalpotājiem (vīriem)

Cēsis "Gaujaslīčos"

05.05.2017-12.05.2017

Vadītāji

Māc. Ivars Jēkabsons, Marta Romanova-Jēkabsone

Dalības maksa 210.00 EUR (var maksāt pa daļām)

Kontakti

groscom@inbox.lv

29559694

Jānis Kopštāls

28.12.2016-01.01.2017

Atskatoties uz Jauno gadu ...

Taizé Rīga 2016

www.taize.fr/lv

Piecas Tezē dienas Piņķos bija kaut kas tāds, par ko ir vērts uzrakstīt. Piņķu sv. Jāņa ev-lut, draudzē es kalpoju kā viens no pieciem pērminderiem. Nebūtu taisnība, ja es teiktu, ka daudz zinu par Tezē. Nekad agāk neesmu bijis Tezē klosterī un piedalījies kādos Tezē pasākumos. Esmu klausījies celsmīgos Tezē dziedājumus. Biju lasījis par gaidāmo Tezē Eiropas jauniešu tikšanos Rīgā. Taču personiskas pieredzes un iesaistes trūkuma dēļ šī informācija mani sākumā neuzrunāja.

Vispirms – daži vārdi par Piņķiem un Piņķu draudzi. Tā ir vieta Pierīgā, kas padomju laikā bija pazīstama kā Saliena. Vārds "Piņķi" ir lībiešu cilmes vārds, kas nozīmē "kucēns" vai "mazs sunītis".

Ir dzirdēts teiciens; "Kas ir Saliena? Tā ir vieta, kur visi salien!" Te ir kaut kas pa vidu starp laukiem un pilsētu. Protams, visu dzīvi šeit nosaka Rīgas tuvums.

Padomju laikā te gandrīz tukšā vietā tika uzcelts pilsētas tipa ciemats, daudzstāvu dzīvojamās ēkas un milzīga skola ar diviem peldbaseiniem. Šurp saplūda un apmetās ļaudis gan no daudziem Latvijas nostūriem, gan arī no "brālīgajām republikām", tagad – arī no ārzemēm. Iebraucēji šeit pamazām ir iejutušies kā nu kurš – cits ar lielāku, cits mazāku piesaisti savai apmešanās vietai. Vietējo ģimeņu, kas te būtu dzīvojušas jau pirms kara, apkārtnē ļoti maz. Piņķu baznīca tad nu ir viena no ļoti nedaudzām vecām ēkām, kas simbolizē ne tikai kristietības klātbūtni, bet ir ievērojams "kultūrvēsturisks zīmols", liecinot par senajiem "Pinkenhofas" laikiem un latviešu strēlnieku cīņām.

Piņķu draudze jau kopš vairākiem gadiem ir pārvarējusi relatīvu stagnāciju un šobrīd ar pāri par 300 aktīviem draudzes locekļiem esot visaktīvāk augošā draudze visā LELB.

Viss sākās ar to, ka kādā novembra nogales svētdienā Piņķu baznīcā ieradās Rīgas Tezē projekta asistente Daniēla un pēc dievkalpojuma pastāstīja mums par Tezē jauniešu tikšanos Rīgā, uzaicinot visus klātesošos ar savu viesmīlību atbalstīt šo pasākumu. Jāpiebilst, ka Daniēlas prezentācija un darbība, gan tobrīd, gan vēlāk manī rosināja atzinīgas domas – īsta "dzelzs meitene" no Ķelnes, ar savam vecumam netipiskām organizatora spējām, rīcības un runas mērķtiecību. Tomēr bija šaubas, vai Babītes publiku spēsim iekustināt kaut kam tādā – cilvēki ir diezgan savrupi, "biznesorientēti" un pragmatiski. Nez vai te kas izdosies? Vismaz pats pieteicos pāris viesus izmitināt, lai kaut cik glābtu situāciju. Tā pagāja kādas pāris nedēļas, kad mūsu mācītājs Andris Krauliņš ik svētdienu ziņojumos dedzīgi aicināja ļaudis sniegt naktsmājas gaidāmajiem viesiem. Atlika cerēt, ka kāda no šīm vārdiskajām sēklām kritīs auglīgā augsnē.

Decembris ritēja uz priekšu, un šķita – ne tikai babītnieku, bet arī rīdīnieku interese par Tezē neviens lielu optimismu. Varbūt Tezē pasākuma rīkotāji nebija rēķinājušies ar latviešu ziemeļnieciski atturīgo raksturu?

17. decembrī Mateja baptistu baznīcā tika rīkota visu iesaistīto draudžu pārstāvju informatīvā sanāksme. Šajā brīdī jau bija panākts pozitīvs pavērsiens viesģimeņu atsaucībā – rīkotāji vēstīja, ka trūkst mājvietu vien kādiem 3600 viesiem (neilgi pirms tam bija ziņas par 5000). Saprotais, ka cilvēku attieksme pret maniem

Jānis Amols,
Lutera Akadēmijas,
Dr. darbinieku programmas,
2. kursa students

aicinājumiem feisbukā bija atšķirīga. Ievērtību pelna kāda mana sarakstes partnera – konservatīva luterāņa J.R. reakcija: "Tas ir katoļu pasākums, bet katoļu Latvijā ir 500 000, lai paši tad arī dod naktsmājas." Jautāts par to, kāds tad varētu būt Tezē pasākuma "ļaunais nolūks", J.R. atbildēja: "Latviešu iepriekšējās paaudzes ir maksājušas dārgu cenu, lai atbrīvotos no katoļu baznīcas ietekmes, un Tezē tiek virzīts, lai atkal to robežu izdzēstu. Kas jau ļoti veiksmīgi notiek." Gan šis viedoklis, gan vēl citviet saklausītas domas atgādināja – ir jāpieņem tas, ka mums līdzās dzīvo cilvēki, kam ir ne tikai vienaldzība, bet arī "principiāla" nepatika kā pret šo pasākumu tā arī pret kristīgajām aktivitātēm. Uzmanot atsevišķus paziņas, bija jaušama arī vienkārša nevēlēšanās iesaistīties, radīt sev apgrūtinājumus.

Pienāca Ziemassvētki, un redzējām, ka gan mūsu draudzē, gan apkaimē ir ļaudis, kuri ir atsaukušies mūsu aicinājumiem, turklāt šis skaits pieaug.

Uz viesģimeņu pārstāvju sanāksmi atnāca kādi 15 cilvēki. Tobrīd bijām gatavi izmināt ap 50 viesus. Turklāt, lielākā viesģimeņu daļa bija cilvēki, kuri nebija mūsu draudzes locekļi. Viens no entuziastiskiem atbalstītājiem – nesen Piņķos apmeties krieviski runājošs Izraēlas pavalstnieks, kurš piekrita izmināt 10 cilvēkus. Šajā tikšanās reizē Daniēla mums pavēstīja, ka pie mums uz Piņķiem brauks ukraiņi, poļi, itālieši, šveicieši un horvāti. Vēl pēc dažām dienām – Ziemassvētku priekšvakarā – saņēmām statistiku, kas rādīja – Piņķi uzņems ap 70 Tezē svētceļniekus, taču kopējais viesu skaits, ko piekrti uzņemt mūsu cilvēki, ir ap 100 viesiem. Brīnums bija noticis! Pateicība Dievam!

Gan tobrīd, gan arī vēlāk prakse rādīja – neskatoties uz Tezē tikšanās rīkotāju orientāciju uz izmināmo viesu pieticīgajām prasībām (2 m² uz grīdas + nelielas brokastis) vismaz manās mājās saimnieku pašcieņa nosaka – katrs viesis ir Viesis ar lielo burtu. Biju rēķinājies, ka mājā varu uzņemt 3 viesus, turklāt visiem varu nodrošināt arī gultu. Kopā ar sievu jau dažas dienas iepriekš sākām pārkārtot un sakārtot māju, pārdomājām, kas vēl būtu darāms un vajadzīgs. Mums nebija šaubu, ka mūsu viesus pacienāsim ne tikai ar brokastīm, bet arī ar vakariņām. Turklāt, ikkatram viesim varēja būt arī kāda sava vajadzība, atgadīties kāda ķibe, kuru risināt vajadzētu palīdzēt. Vēlāk nāca zināmi arī daži viesu saslimšanas gadījumi.

Tā pienāca 28. decembris – pirmā diena. Kopā ar mācītāju Andri jau no paša rīta baznīcā sākām viesu gaidīšanu. Neilgi pēc 10:00 viņi bija klāt – pirmie bija ukraiņi. Tā bija liela katoļu svētceļnieku grupa no Ļvovas, tur bija arī kādas piecas klostera māsas un jauns, zēnīga izskata priesteris. Par mūsu saziņas valodu izmantojām krievu, taču mums radās iespaids, ka latvieši krieviski protam labāk par mūsu viesiem. Viesi mūsu dievnāmā noturēja pateicības lūgšanu, un pēc tam sākām viņu

sadali pa ģimenēm. Arī pats tiku pie saviem izmināmajiem. Tas bija laulāts pāris no Ļvovas – Svetlana un Sergejs, cilvēki vecumā virs 35 gadiem. Svetlana pati bija šī ceļojuma menedžere, bet Sergejs – datorspeciālists, kurš kvalitatīvi veica grupas fotogrāfa funkcijas. Mūsu ukraiņu draugu pirmais jautājums pēc nonākšanas manās mājās bija – kā ir ar internetu. Šī pirmā sagaidīšanas diena Piņķos izvērtās diezgan ilga. Nākošie pēc ukraiņiem ieradās poļi. Pēdējie viesi pie mums ieradās vēl naktī. Šķiet, tā bija kāda itāliešu grupa. Taču viss beidzās laimīgi, ja neskaita to, ka mācītājs Andris tonakt dabūja tā pamazāk gulēt.

Turpmākās četras dienas aizskrēja kā straujā lidojumā. Ik rītu jau ap plkst. 7:30 devāmies uz baznīcu, lai to savlaicīgi atvērtu svētceļniekiem, jo ap 8:30 te ik rītu notika katoļu mise. To celebrēja ukraiņu priesteris poļu valodā. Šo rindu autors iejutās mājastēva lomā, izpalīdzot ar visu misei vajadzīgo. Jaunajiem peregriņiem pēc dievkalpojuma un Tezē dziesmām īsos vārdos angliki tika mēģināts izstāstīt kaut ko par Piņķu baznīcu, draudzi un vietu, kurp viņi ir atbraukuši, tika piedāvāta tēja, kafija un cepumi. Pēc tam paši svētceļnieki organizēja savas grupu debates, turklāt radās iespaids, ka šīs diskusijas ir nopietnas. Šad un tad atgadījās arī pa kādai interesantai epizodei. Piemēram, pirmo reizi varēja redzēt kaut ko tādu – kāds no viesiem (mācītājs no Šveices) vienkārši pārleca pāri baznīcas altāra sētiņai.

Jau pēc plkst. 10:00 dievnams palēnām kļuva tukšāks, un jau ap 10:30 – 11:00 te atkal valdīja klusums, un bija laiks sakārtot un piekopt telpas nākošajai dienai. Vienā no dienām kopā ar savu ukraiņu grupu aizbraucām uz Jūrmalu. Bija interesanti, ka Jūrmalas apmeklēšanu todien bija izvēlējušies ļoti daudzi Tezē viesi – vilciens bija pārpildīts gluži kā karstā vasaras dienā. Turklāt tāds valodu raibums vienviet vienā vagonā nebija piedzīvots.

Ar interesi vēroju ukraiņu mūķenes, jo tā bija mana pirmā tik tuva saskare ar klostera māsām. Mana atziņa no šiem vērojumiem un sarunām – arī mūķenēm nekas cilvēcisks nav svešs, viņas prot priecāties par dzīvi un māk rīkoties ar datoru un internetu.

Par Tezē dienu virsotni Piņķu baznīcā droši vien var uzskatīt vecgada vakaru, jaungada sagaidīšanu un tam sekojošo tautu koncertu. Tādu jauno gadu un tādas priekšnesumus mūsu "vecais mazais Piņķu dievnams" (Aleksandra Čaka vārdiem sakot) vēl nebija pieredzējis. Varbūt tas bija lielākais notikums, kas Piņķu baznīcā noticis pēc 1916. gada 17. jūlija vēsturiskās pulkveža Jukuma Vācieša uzrunas. Tas bija neaizmirstams pasākums, savā veidā vienīgais tāds mūsu dievnama vēsturē.

Baznīcā kopā pulcējās pāri par 100 cilvēku – raiba starptautiska publika. Pēc lūgšanas mieram un trokšņainas jaunā gada sagaidīšanas visi devāmies baznīcā, un priekšnesumi sākās ar Ukrainas dziesmām. Tūlīt bija jāatzīst – atmetam visus mūsu agrākos priekšstatus par to, ko un kā “piedien” dziedāt un dancot baznīcā (mūsu baznīcā).

“Tūlīt bija jāatzīst – atmetam visus mūsu agrākos priekšstatus par to, ko un kā “piedien” dziedāt un dancot baznīcā”

Temperamentīgajām ukraiņu “koļadām” sekoja poļu polonēze, tad dienvideiropiešu afrikāniskie ritmi, horvātu deja. Mēs, latvieši, spontāni vienojāmies nodziedāt “Še, kur līgo priežu mežī!” un tad iziet visiem līklocī cauri baznīcai, dziedot “Bēdu, manu lielu bēdu”. Šķiet, mums izdevās tīri labi. Pasākums turpinājās un beidzās patiesā tautu draudzības un kristīgas brālības garā ap diviem naktī.

“[...] mūsu pašu jaunie ļaudis šeit, Rīgā redzēja tūkstošiem citu jaunu cilvēku, kuri tic Kristum. Tas ir svarīgi, zinot, ka jauni cilvēki parasti cenšas darīt to, kas ir “stilīgi”. Tezē dienas rāda – būt jaunam kristietim ir stilīgi.”

Piektā un pēdējā Tezē diena 1. janvārī Piņķos sākās un noslēdzās ar dievkalpojumu, kurā kalpoja mūsu mācītājs Andris Krauliņš, to apvienojot arī ar šveiciešu mācītāja kalpošanu, piepalīdzot Rīgas ev. lut. Mārtiņa draudzes kantoram Andrejam. Šo rindu autora galvenais pienākums šajā dienā bija sekmīgi aizvadīt ukraiņu svētceļnieku grupu līdz viņu autobusam pie Grīziņkalna. Protams, bija sirsnīgas atvadas, bučas un solījums doties ciemos uz skaisto Ļvovu.

Kādas varētu būt Tezē dienu mācības? Pirmām kārtām – šis pasākums mūsu draudzē un cilvēkos lika iekvēloties izpalīdzības un nesavtīgas cilvēkmīlestības dzirkstij. Tas nav maz.

Otra lieta – viesģimeņu aicinātājiem būtu rūpīgāk jāņem vērā riski, kuru cēlonis ir vietējo cilvēku atturīgais raksturs, novērtēt privātas, personiskas uzrunāšanas nozīmi.

Trešā lieta – mēs praksē pārliecinājamies par to, ka pasaule ir maza, ka mēs, visas tautas, dzīvojam tepat netālu – blakus viena otrai. Daudzi jauni cilvēki tagad zin, kas ir Latvija un kas ir Rīga, un kādi droši vien atcerēsies mūsu jauko Piņķu baznīcu un fantastisko jaungada nakti.

Ceturtā lieta – mūsu pašu jaunie ļaudis šeit, Rīgā redzēja tūkstošiem citu jaunu cilvēku, kuri tic Kristum. Tas ir svarīgi, zinot, ka jauni cilvēki parasti cenšas darīt to, kas ir “stilīgi”. Tezē dienas rāda – būt jaunam kristietim ir stilīgi.

*Sagatavoja:
Jānis Amols,
Lutera Akadēmijas,
Dr. darbinieku programmas,
2. kursa students*

Bakalaurs tuvojas!!!

Miers ar Jums, mīļie brāļi un māsas Kristū!

**“Mēs esam paši
labākie!!!
Ko, kas, kā, kāpēc...?”**

Mūsu brālis Jānis Kopštāls, būdams 4. kursa students, šogad absolvēs Akadēmiju, un pavisam nesen es saņēmu no viņa ziņu par viņa bakalaura darba anketas aizpildīšanu, laid šis darbs taptu. Nolēmu šo ziņu publicēt arī avīzē, vēršot jūsu uzmanību uz to, ka arī caur Akadēmijas avīzi, “Sola scriptura”, jūs varat darīt zināmu mums visiem savas rūpes, un uzticēt savus darbus, lai kristīgā kopībā varētu atbalstīt viens otru arī bakalaura darbu izstrādes termiņos.

“Zinu pats no savas pieredzes, ka dažādu anketu un aptaujas lapu aizpildīšana nav mūsu iemīļoto nodarbību saraksta augšpusē. Bet tomēr...” – lūk, ko saka Jānis: “Mana bakalaura darba tēma, beidzot Lutera Akadēmiju, ir **“Bikts teoloģija un tās praktiskais pielietojums LELB”**. Lai gūtu ieskatu tajā, ko LELB draudžu locekļi zin vai nezina par bikts pielietojumu LELB, esmu izveidojis īsu anketu, kuru lūdzu Jūs aizpildīt un iesniegt elektroniski. Zemāk ir saite uz anketu, kuras aizpildīšana neaizņems vairāk kā piecas minūtes Jūsu laika: <https://goo.gl/forms/eAuwyDd4aDPI4EPg2>

Paldies par atsaucību!!!

P.S.: Ja Jums ir iespēja, pārsūtiet šo vēstuli savu draudžu locekļiem, lai šis pētījums varētu būt maksimāli lielu dalībnieku skaitu aptverošs.”

Aicinu ikvienu studentu atbalstīt Jāni viņa bakalaura darba izstrādē, jo tiešām, būsim godīgi un pajautāsim sev: Vai mēs vispār kaut ko zinām par bikts pareizu lietošanu luteriskajā baznīcā? Vai varbūt arī mums ir nepieciešamas grēksūdzes būdiņas? Ko par to saka Luters? Ja tā padomā, rodas daudzi jautājumi.

Vēlu tev, Jāni, ar savu bakalaura darbu ienest mūsu Baznīcā jaunas, Dievam tīkamas, vēsmas. Lai Dievs tevi uz to svētī un palīdz.

Visas absolvēšanas sakarā, manas domas pēdējā laikā kļūst pie jautājuma: “Vai mēs kaut ko darām Akadēmijas vārda atpazīstamības un nākošās paaudzes aicināšanas labad?”

Man bieži nākas aizdomāties arī par to, ka katrs Akadēmijas students ir luteriskās baznīcas nākotne, ticības aizstāvis un tālāk devējs, taču palūkojoties uz studentu skaitu, pat ja tas ir stabils, nākas atzīt, ka kaut kas pietrūkst. Tāpēc man radās ideja, kuru tagad, caur avīzi, vēlos nodot jums kā priekšlikumu – veidot divus – absolventu un Akadēmijas reklāmas – video rullīšus.

Kas ir nepieciešams?

- Kāds entuziastisks students, vai vēl labāk – vairāki student – kuram/kuriem ir Dieva dots talants darbā ar video kamerām un montāžu;
- **VAI ARĪ** kāds entuziastisks students, kuram Dievs ir devis dāvanu noorganizēt kādu entuziastisku cilvēku(-us), kuram/kuriem ir Dieva dots talants darbā ar video kamerām un montāžu;

- Pašu studentu dalība, apņēmība un atsaucība ir neatņemama projekta sastāvdaļa!!!

- Cilvēki (vēlams no student vidus), kuri labprāt izdomātu interviju jautājumus un iesaistītos kopā ar filmētāju(-iem) sākotnējā vizuālā projekta izstrādē.

Kas tiks filmēts?

Pirmajā video rullītī galvenais temats ir **“Par Akadēmiju”** – kas tā ir, kur atrodas, ko pasniedz, kāda ir tās saistība ar LELB, šis tas iz student dzīves, intervējot pašus studentus utt.

Otrajā video rullītī galvenais temats ir **2017. gada absolventi**. Tajā topošie absolventi dalās savās pārdomās un piedzīvojumos par Akadēmijā aizvadītajiem gadiem, vīzijā par viņu turpmāko kalpošanas gaitu, kam sekotu novēlējums esošajiem un topošajiem studentiem un Akadēmijai – tās darbiniekiem un pasniedzējiem – var būt arī atsauksme: “Kāpēc ir vērts studēt tieši Lutera Akadēmijā?” Šo pašu jautājumu var attiecināt arī uz pirmo video rullīti.

Kur šie video rullīši tiks lietoti un kādam mērķim?

Mērķis: Akadēmijas nosaukuma un institūcijas popularizēšana.

Mērķauditorija: visa Latvija.

Ekspozīcija: www.youtube.com, Akadēmijas mājas lapa, Facebook lapa – visi mums brīvi pieejamie soc. tīkli un mediji.

Labprāt vēlētos dzirdēt arī jūsu pārdomas, un, ja šķiet, ka tas nav iespējams, tad nemetīsim plinti krūmos, kamēr neesam pamēģinājuši – tas viss ir mūsu pašu labad.

*Sagatavoja:
Andrejs Irbe,
Teoloģijas programmas,
1. kursa students*

Atskatoties uz februāri . . .

Reformācijas laukums Rīgā

Reformācijas laukuma plāksne

Š.g. 9. februārī Latvijas Valsts prezidents Raimonds Vējonis un Vācijas Federatīvās Republikas prezidents Joahims Gauks svinīgā ceremonijā atklāja Reformācijas laukumu pie Rīgas Sv. Pētera baznīcas. Uz plāksnes, kas piestiprināta pie dievnama fasādes, rakstīts: *“Laukums nosauks par godu Baznīcas reformācijas kustībai, kuru aizsāka Mārtiņš Luters 1517.gadā Vitenbergā (Vācijā). 1522. gadā Rīgas pilsēta kā viena no pirmajām pasaulē pieņēma reformāciju, ieceļot Andreasu Knopkeni par mācītāju Sv. Pētera draudzē.”*

Laukuma atklāšanā piedalījās Rīgas domes priekšsēdētājs Nils Ušakovs, kultūras ministre Dace Melbārde, LELB arhibīskaps Jānis Vanags, Romas katoļu Baznīcas arhibīskaps – metropolīts Zbignevs Stankevičs, armēņu apustuliskās un Latvijas pareizticīgās baznīcas pārstāvji.

Uzrunājot klātesošos, LELB arhibīskaps Jānis Vanags sacīja: *“Reformācijas piecsimtgades piemiņai Rīga iegūst Reformācijas laukumu. Reformācija nebija vienkārši atgadījums vai politisks satricinājums. Reformācija pirmkārt bija godīgs mēģinājums saprast cilvēka ceļu pie Dieva un Dieva ceļu pie cilvēka. Kā es varu sastapt žēlsirdīgu, mīlošu Dievu? Kā es, grēcīgais cilvēks varu kļūt svēts? Kādēļ Kristus vēsti sauc par evaņģēliju, par labo vēsti? Reformācija lika domāt par šiem jautājumiem gan saviem sekotājiem, gan pretiniekiem. Mūsdienu cilvēks varbūt jautātu: “Nu un tad? Kā kurš tic ir privāta lieta un neskar nevienu citu.” Taču Reformācija dziļi skāra visu cilvēku dzīvi un atstāja daudzveidīgu iespaidu uz Eiropas kultūru. Vēlēšanās atjaunot cilvēka stāvēšanu Dieva priekšā sakustināja, pārveidoja un iedvesmoja gan Valsts pārvaldes modeli, gan, tautsaimniecību, mākslu, literatūru, izglītību, zinātni un tehnikas progresu, pat ikdienas sadzīvi, nemaz nerunājot par teoloģiju un baznīcu.”*

Klātesot visu Latvijā pārstāvēto luterisko baznīcu (LELB, LELBĀL, Konfesionāli luteriskās baznīcas un Vācijas evaņģēliski luteriskās baznīcas) pārstāvjiem, abi valstu prezidenti Sv. Pētera baznīcas iekšienē atklāja arī piemiņas plāksni. Uz tēlnieka Jāņa Strupuļa veidotās piemiņas plāksnes uzraksts vēsta: *“Ar rīdzinieku un rātes atbalstu Rīgā un Livonijā sākās reformācija. To 1522. gada 12. jūnijā Rīgas Sv. Pētera baznīcā ievadīja luterāņu mācītāja Andreasa Knopkes divdesmit četras tēzes. 1525. gada 21. septembrī izsludinātā ticības brīvība iezīmēja garīgās atmodas un reformācijas uzvaru.”*

“Rīga ir viena no pirmajām Ziemeļaustrumeiropas pilsētām, kur uzvarēja evaņģēliskā mācība. Tam bija milzīga nozīme pilsētas turpmākajā dzīvē un raksturā. Rīgu pamatoti var saukt par Reformācijas pilsētu. Taču es uzdrošinos domāt, ka Rīgas domes nolūks ir dziļāks un viedāks nekā tikai likt atcerēties, ka “reiz, sense nos laikos bija...” Īsta piemiņa ir kas vairāk. Tā iedvesmo pārmaiņas un nes augļus. Es ceru, ka sastapšanās ar Reformācijas laukumu ikvienu rosinās domāt par savu ceļu pie Dieva un par Dieva ceļu pie cilvēka Jēzū Kristū. Mūsdienīgi, atbilstoši 21. gadsimtam, taču par ideālu, kuram kalpojot mūsu kultūra reiz smēla sev iedvesmu un dzīvības spar. Mēs sakām, ka vajadzētu vairāk mūsdienu varoņu, vairāk klusās, godīgās ikdienas varonības. Taču, profesora Tumana vārdiem sakot: “Varonība var rasties vienīgi tur, kur pastāv vērtības, kas svarīgākas par paša dzīvību,” atgādināja arhibīskaps Vanags.

Latvijas un Vācijas prezidenti apmainījās arī ar piemiņas dāvanām, kas, interesantā kārtā, abas bija saistītas ar Mārtiņu Luteru. Mūsu valsts prezidents savam kolēģim pasniedza Rīgai un Livonijai adresēto Mārtiņa Luteru vēstuli digitālu kopiju un izteica cerību, ka ar Reformācijas 500. gadadienu saistītās norises Latvijai un Vācijai pavērs jaunas sadarbības iespējas kultūrā un zinātnē.

“Varonība var rasties vienīgi tur, kur pastāv vērtības, kas svarīgākas par paša dzīvību”

Savukārt Vācijas prezidents dāvināja krusta formā izvietotu monētu komplektu ar Mārtiņa Luteru dzīves ainām.

1940. gadā Rostokā dzimušais, teoloģiju studējušais un no 1965. līdz 1990. gadam par mācītāju Meklenburgas pavalsts evaņģēliski luteriskajā baznīcā kalpojošais mācītājs, kuru 2012. gadā ievēlēja Vācijas prezidenta amatā, Joahims Gauks, neplānotā un emocionālā pateicības runā teica: *“Protams, ka cilvēks, kurš kara laikā dzimis Vācijā un sirdī vienmēr bijis ļoti cieši saistīts ar Baltijas valstīm, tādā dienā kā šī, ir dziļi aizkustināts.*

Es tagad nerunāju par sirsnīgo tikšanos, kuru pārdzīvoju šodien kopā ar citiem Baltijas valstu prezidentiem, bet par savīļojumu un jūtām, kas mani pārņēma, ieejot šajā dievnamā un dzirdot, ka mana pilsēta Rostoka caur Marijas baznīcu ir ļoti saistīta ar šejieni. Un tad es domāju par to, kāda ir bijusi vāciešu un latviešu vēsture – vai tā vienmēr ir bijusi skaista? Es domāju par asinīm, par nesaprašanās, par vajāšanu: bija laiki, kad mēs tikām vajāti kopā, bija laiki, kad vācieši vajāja latviešus, bet tagad mēs atrodamies šeit, visi kopā, draugu vidū, un izjūtam vienādi dziļas jūtas. Es esmu gandarīts arī par to, ka šo, Eiropai svarīgo gadskārtu, mēs atzīmējam kopā ar brāļiem un māsām no katoļu baznīcas. Un arī par to, ka kopā ar Vācijas un Latvijas evaņģēliski luteriskās baznīcas mācītājiem varam apmeklēt šo dievnamu.”

Vācijas prezidents sirsnīgi pateicās baltvāciešiem, kuri, zaudējot savu dzimteni, nezaudēja saistību, apliecinot to ar visdažādākajām aktivitātēm: *“Kad mēs kopā apskatījām Sv. Pētera baznīcu (prezidenta pavadoņi šajā ekskursijā*

bija Latvijas Zinātņu akadēmijas prezidents, mākslas zinātnieks Ojārs Spārītis – Red.) un es dzirdēju stāstu par baltvācu atbalstu dievnama altāra atjaunošanā, es varu izteikt tikai vislielāko cieņu, gandarījumu un pateicību.”

“Un noslēgumā es gribētu aicināt visus kopā brīnīties – ja nebūtu 1989. un 1990. gada, nezinu, varbūt es, kā Vācijas evaņģēliskās baznīcas mācītājs, būtu privāti atbraucis uz Rīgu. Ko es tajā brīdī būtu domājis? Vai es būtu skatījies, cik daudz dažādu vēsturisku lietu šeit ir? Vai arī raudzījies, kas mani izseko un mēģina kontrolēt? (Savu pretkomunistisko uzskatu dēļ, J.Gauks arī mācītāja karjeras laikā bija VDR drošības iestāžu uzmanības lokā. – Red.) Bet brīnumainā kārtā dzīvē ir izveidojusies tā, ka es šeit, jūsu vidū, esmu kā prezidents. Un tā jau dzīvē notiek, ka Dievs paceļ saulītē pazemotos un par to mēs varam būt tikai bezgala pateicīgi un aizkustināti, pazemīgi pieņemt likteni un kopā apvienoties šajā brīnumā,” tā savu uzrunu noslēdza Joahims Gauks.

Vācijas prezidents Joahims Gauks savā pirmajā ārvalstu apmeklējumā 2013. gadā arī devās uz Baltijas valstīm. Latvijas apmeklējums viņam bija pēdējā valsts vizīte Eiropā, jo šī gada martā Gauka prezidentūras termiņš noslēdzas.

Inga Reča,
Žurnāla “Svētdienas Rīts”
redaktore

16. februāris – divu ievērojamu teologu dzimšanas diena

Ik gadus 16. februārī varam svinēt divu ievērojamu teologu dzimšanas dienu.

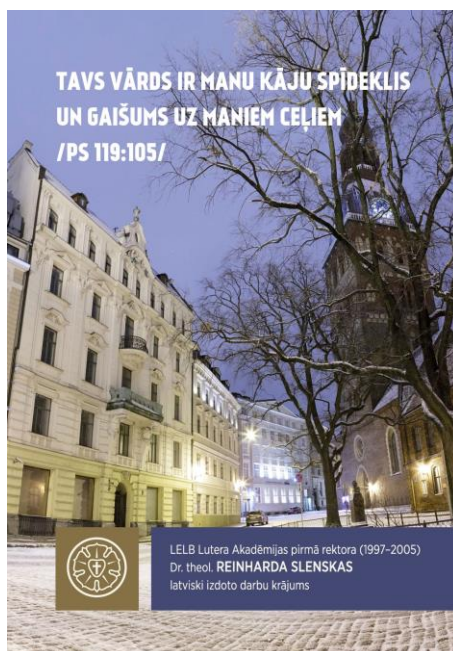
Pirmais ir **Filips Melanhtons** (1497.–1560.), Mārtiņa Lutera darba biedrs un atbalstītājs, ļoti nozīmīgs sava laika teologs un pedagogs (saukts pat par Vācijas skolotāju).

Viņš ir daudzu nozīmīgu darbu autors, kur starpā vēsturē visvairāk zināmie ir "Vienprātības grāmatas" sastāvdaļas – "Augsburgas ticības apliecība" (CA), "Augsburgas ticības apliecības apoloģija" (AP) un traktāts "Par pāvesta varu un primātu" (TR). Bez šiem, viņam teoloģisko darbu klāstā ir arī "Loci Communes", pirmais un teju vai ievērojamākais dogmatikas darbs Vitenbergas teologu starpā, un daudzi citi. Filips Melanhtons ir iekļuvis arī dažādās, vēsturnieku atšķirīgi vērtētās teoloģiskās situācijās. Tomēr viņa nopelns ir tik liels, ka tām nevajadzētu aizēnot viņa neapšaubāmi pozitīvo kalpošanu.

Otrs šīs dienas gaviļnieks **Reinhardss Slenska** (*Slenczka*) ir dzimis 1931. gadā un šogad svin savu 86. jubileju.

Sestdien, 11. februārī Lutera akadēmijā svinēja mācību iestādes 20 gadus un atvēra jaunu R. Slenskas grāmatu "Tavs Vārds ir manu kāju spīdeklis un gaišums uz maniem ceļiem /Ps 119:105/". Arī pats autors bija klāt.

Abiem teologiem ir saikne arī ar mūsu zemi. Ja F. Melanhtonam tā bija vēstuļu apmaiņa, tad R. Slenska ir kalpojis kā pirmais Lutera akadēmijas rektors (1977.–2005.), bijis aktīvs mūsu baznīcas loceklis un arvien dzīvo līdz mūsu baznīcas priekiem un bēdām. Vēl vairāk, Slenskas ģimene, kuri pārvalda mūsu valodu, patiesā mērā varētu teikt, ka ir integrējušies, un mūsu zemi sauc par savu otro dzimteni.

Tieši Slenskas ģimenes saikne ar mūsu zemi ir nozīmīgākais iemesls, kāpēc tik daudzi bija sanākuši uz svinīgo pasākumu, vēlāk stāvēja rindā, lai saņemtu autogrāfu jaunajā grāmatā, un pārmitu kādu vārdu ar pašu profesoru vai viņa kundzi.

Sagatavoja:
Dr. Voldemārs Lauciņš

Referāts – aicinājums uz mācītāja kalpošanu un kalpotāja izaugsme apustuļa Pāvila pastorālteoloģijā Pāvila 1. vēstulē Timotejam – levads:

Šajā referātā aplūkošu Veina Steijera doktora disertāciju "Pāvila Pastorālteoloģijas mācība viņa pirmajā vēstulē Timotejam"¹ Pastorteoloģijas 2016. g. mācību kursa un referāta tēmas kontekstā. Referāta skarsim kopēju disertācijas tematikas apskatu, detalizētāk apskatīsim galvenokārt tikai jautājumus, kas skar aicinājumu uz mācītāja kalpošanu un kalpotāja izaugsmi², jo katram mums ir jāsāk ar sevi un savu izaugsmi – šī atziņa, manuprāt, visraksturīgākā ir tieši pastorālteoloģijai kā praksei un kalpošanai tuvākā no *teoloģijām*.

Disertācija ir uzrakstīta vienkāršā valodā un labi lasāmā izklāstā. Kā arī norādītas citas pieejamās atsauces.

Izskatot apustuļa Pāvila vēstuli jaunam kalpotājam Timotejam, šī disertācija tiecas iezīmēt Pastorālteoloģijas biblisko pamat struktūru.

Autors izsaka savu vēlmi izklāstīt [Sv.Pāvila vēstulēs pārstāvēto] Dieva vērtējumu par to, kādai ir jābūt kristīga gana dzīvei, sludināšanai, baznīcas menedžmentam un dievlūgšanas veicināšanai. Autors arī atzīmē, ka pastorālteoloģija baznīcas pasaulē ir diezgan daudzveidīgs priekšmets [zināšanu joma].

Pāvils ir paraugs katram kalpotājam. Viņa raksti ir pastorālteoloģijas modelis gan dēļ viņa panākumiem agrīnajā baznīcā, gan ar iedvesmu, ko viņš bija saņēmis no Dieva (2Pe 3:15-16, 2Tim 3:16-17).

Manuprāt, vērtīgs ir pastorālās teoloģijas literatūras pārskats ar īsu katra avota raksturojumu, kā arī autora lietotās hermeneutiskās un lingvistiskās analīzes metodoloģijas apraksts, un šajā analīzē izmantoto valodnieciskās analīzes rīku apskats.

Disertācijā ir izklāstīts arī Pāvila vēstulu Timotejam Pāvila autorības autentiskuma un vēsturiskuma pamatojums.

Tomēr šīs vērtīgās daļas var apskatīt disertācijas tekstā. Tādēļ šeit referātā tās izlaidīsim, lai koncentrētu uzmanību pamatmateriāla izklāstam, kas saistās ar Referāta tēmu.

Citāti no Bībeles

2Pe 3:15-16 ¹⁵ Mūsu Kunga pacietīgo gaidīšanu uz mums uzskatiet par mūsu glābšanu, kā jums jau rakstīja mūsu mīļotais brālis Pāvils pēc viņam dotās gudrības. ¹⁶ Kā visās savās vēstulēs, viņš tajā runā par lietām, kas grūti saprotamas un ko nemācītie un svārstīgie sagroza sev par pazušanu, tāpat kā viņi to dara ar pārējiem rakstiem.

2Tim 3:16-17 ¹⁶ Visi Dieva iedvestie Raksti ir noderīgi mācībai, grēka atmaskošanai, labošanai, audzināšanai taisnīgumā, ¹⁷ lai Dieva cilvēks kļūtu pilnīgs un būtu sagatavots ikvienam labam darbam.

Disertācijas autora definīcijas:

- **Gans**³ ir tituls tādām kristīgajām līderim, kas pārskata baznīcas vietējo draudzi. Viņš ir ticis Dieva aicināts kalpošanā un meklē vadīt ļaudis viņu Dieva ceļā atbilstoši Svētajiem Rakstiem.
- **Pastorālteoloģija** skatīta kā teoloģijas joma, kas attiecas uz ganu attiecībām uz tā aicinājumu, raksturu un darbu baznīcas kalpošanā.
- **Pirmā Pāvila vēstule Timotejam** (1. Tim.) ir disertācijas avots. Tas ir Dieva inspirēts ziņojums kristīgās baznīcas ganiem.

Timotejs bija Pāvila [no jūdu ticības kristietībā]

konvertēts ticīgais, kas bija Dieva aicināts ganīt kristīgās baznīcas. Vēstules rakstīšanas laikā Timotejs pārraudzīja Efesas draudzes Mazāziju.

Pastorālvēstulu nozīme:

Pāvila divas vēstules Timotejam un vēstule Titam tiek dēvētas par pastorālām vēstulēm (*Pastoral Letters*). Jau Akvīnas Toms 1Tim nosauca par pastorālo lasāmgrāmatu (*pastoral textbook*)⁴. Barklajs⁵ citē Tertuliānu, ka "divas vēstules Timotejam un viena Titam tika sastādītas, ievērojot [rūpējoties par] baznīcas stāvokli". Šīs trīs Pāvila

¹ <http://bernenazarene.org/1tim.pdf> Wayne F. Steury. "Paul's Teaching of Pastoral Theology in his First Letter to Timothy" Thesis. 1998 Wesleyan Heritage Publications

² Liela daļa šī referāta teksta ir iegūta, tulkojot izvēlētos materiālus no šīs disertācijas.

³ gans = pastor (angl.) = minister (angl.) = [misijas] kalpotājs = mācītājs

⁴ Hanson, A. T. (1966). The pastoral letters. Cambridge: University Press.

⁵ Barclay, W. (1975). The letters to timothy, titus, and philemon. Philadelphia: The Westminster Press.

vēstules [saskaņā ar tradīciju] par "pastorālām" pirmais nosauca Pauls Antons no Halles 1726.gadā⁶. Enslins⁷ atsaucas uz Pastorālajām vēstulēm kā uz "mazām sarunām par elementāro baznīcas likumu jeb primitīvu baznīcas rokasgrāmatu."

1. Tim. galvenās apskatītās tēmas:

Lai gan Pastorālās vēstules nav visaptveroša mācību grāmata par Pastorālo teoloģiju, tā apskata galvenās pastorālās tēmas. 1. Tim. apskatītās trīs galvenās pastorālo jautājumu grupas: sniegti Pirmās Timotejam dominējošā pastorālā jautājumiem.

Pirmkārt, Pāvils uzdod Timotejam mācīt **"veselīgo mācību,"** kas ir saskaņā **"mūsu Kunga Jēzus Kristus saprātīgajiem vārdiem un dievbijīgajai mācībai,"** (1Tim 6:3).

Otrkārt, šī vēstule tika rakstīta kā ceļvedis **baznīcas uzvedības normām un disciplīnai**, t.i. **"lai tu zinātu, kā tev vajag darboties Dieva namā"** (1Tim 3:14). Vēstule satur dažādas vadlīnijas attiecībā uz daudzām pastorālteoloģiskām tēmām.

1. Tim. pastorālteoloģisko tēmu pārskaitījums:

- I. Veselīga mācība par mācīšanu 1:1-20
 - A. Pāvila Sveicieni Timotejam 1:1-2
 - 1) Nopietns aicinājums kalpošanai (1:1)
 - 2) Kalpošanas resursi (1:2)
 - B. Pāvila aicinājums uz Veselīgu mācību 1:3-11
 - 1) Palikt tīram no neveselīgajām mācībām (1:3-4)
 - 2) Veselīgu mācība par Dievu (1:5)
 - 3) Dieva likuma nolūks (1:6-11)
 - (a) Nepareizs likuma lietojums (1:6-7)
 - (b) pareizs likuma lietojums (1:8-11)
 - C. Pāvila liecība par veselīgu mācīšanu 1:12-17
 - 1) Pāvila aicinājums kalpot (1:12)
 - 2) Pāvila iepriekšējā dzīve (1:13)
 - 3) Pāvila liecība par glābšanu (1:14-16)
 - 4) Pāvila slavināšanas doksoģija (1:17)
 - D. Pāvila norādījumi par veselīgu mācīšanu 1:18-20
 - 1) Norādījumi par labu cīņu (1:18-19)
 - 2) Divi aplamas mācības piemēri (1:20)
- II. Veselīga mācība par dievkalpojumu 2:1-15
 - A. lūgšana dievkalpojumā 2:1-8
 - 1) Četri lūgšanu veidi (2:1)
 - 2) Lūgšanas fokusa punkts (2:2-4)
 - 3) Kristus – mūsu vidutājs (2:5-7)
 - 4) Cilvēki kas lūdz (2:8)

- B. Sieviešu uzvedība dievkalpojumā 2:9-15
 - 1) Sieviešu rotājumi (2:9-10)
 - 2) Sieviešu autoritāte (2:11-15)
- III. Veselīga mācība par kalpotājiem 3:1-13
 - A. Pārraudzītāja (gana) uzvedība 3:1-7
 - B. Diakona uzvedība 3:8-13
- IV. Veselīga mācība par ticību 3:14-16
 - A. Vēstules nolūks 3:14-15
 - B. Dievbijības mistērija 3:16
- V. Veselīga mācība par kalpošanu 4:1-16
 - A. Brīdinājums par vēlākajiem laikiem 4:1-5
 - 1) Atteikšanās no ticības (4:1-2)
 - 2) Maldīgs askētisms (4:3-5)
 - B. Norādījumi labam kalpotājam 4:6-10
 - 1) Noraidīt maldu mācības (4:6-7)
 - 2) Vingrināties dievbijībā (4:8-10)
 - C. Gana kalpošanas pienākumi 4:11-16
 - 1) Esi par piemēru (4:12)
 - 2) Sludini rakstus (4:13)
 - 3) Attīsti savas dāvanas [dāvātās spējas] (4:14)
 - 4) Koncentrē uzmanību uz mācību (4:15-16)
- VI. Veselīga mācība par attiecībām 5:1-6:2
 - A. attiecības draudzē 5:1-2
 - B. Lūdzošo atraitņu kārtā 5:3-16
 - 1) Bērnu pienākumi pret vecākiem (5:3-4,8)
 - 2) Atraitņu kalpošana (5:5-7)
 - 3) Atraitņu kārtā (5:9-16)
 - (a) Dalības prasības (5:9-10)
 - (b) Briesmas, kas draud no nenobriedušu atraitņu puses (5:11-16)
 - C. Vecajo (prezbiteru → arī bīskapu) pārvalde 5:17-25
 - 1) Kalpotāju finansiālais atalgojums (5:17-18)
 - 2) Vecajo disciplīna (5:19-22, 24-25)
 - 3) Vecajo labklājība (5:23)
 - D. Darba ņēmēju – darba devēju attiecības 6:1-2
- VII. Veselīga mācība par dzīvošanu 6:3-21
 - A. Tālākie brīdinājumi pret maldu mācībām 6:3-5

Figure 1 Mazāzijas apgabali Apustuļa Pāvila ceļojumu laikā. *Therand-McNally Bible Atlas Historical And Descriptive Illustrated 1884. P.119*

⁶ Easton, B. S. (1947). The pastoral epistles. New York: Charles Scribner's Sons. (Page 1.)

⁷ Enslin, M. S. (1963). Letters to the churches. W. Barclay & F.F. Bruce (Eds.). New York: Abingdon Press.

- B. Dzīvošana ar pieticību 6:6-16
- 1) Pieticības godbijība (6:6-8)
 - 2) Bagātības bīstamība (6:9-10)
 - 3) Kalpošanā esošā centieni (6:11-16)
 - (a) Bēdz-Dzenies-Cīnies! (6:11-12)
 - (b) Nopietnākais Pāvila piekudinājums (6:13-16)
- C. Beigu pamācības Timotejam 6:17-21
- 1) Likt bagātajiem darīt labu (6:17-19)
 - 2) Sargāt uzticēšanos! (6:20-21)

Treškārt, Pāvils brīdina **par viltus mācību skolotājiem** un iesaka vēlamu mācītāju attieksmi pret viņiem (1Tim 1:3-4, 19-20, 4:1-8, 6:3-5).

1Tim (ap 62 AD) pret Gnostika Markiona pirmo kanonu (ap 140 AD)

Bez lingvistiskā, otrs liberālo pētnieku arguments pret Pastorālo vēstuli Pāvila autorību ir balstīts apstākļi, ka Pāvila vēstules Timotejam it kā viziteiktāk cīnās pret askētu ("aizliegs precēties, liks atturēties no ēdiena, ko Dievs ir radījis" 1Tim 4:3) un gnostiku maldu mācībām (Piem., 1Tim 6:20 tieši minēts *ψευδωνύμου γνώσεως* = *pseudonymou gnōseōs* = [maldīgi] sauktas zināšanas (interlineāro pantu skat. http://biblehub.com/interlinear/1_timothy/6-20.htm), kas jaunajā tulkojumā tulkotas par "viltus atzinām"), kuras vēsturiski visspilgtāk parādījās ap 140 AD, kad agnostikis Markions no Sinopes (ap 80 AD – ap 160 AD)¹ pirmais sastādīja kristiešu svēto grāmatu kanonu, kurā ietilpa *Evangelikon*, kas sastāvēja no Lūkas evaņģēlija fragmentiem, no kuriem izmestas daļas, kurām Markions nepiekrīta, un no *Apostolikon*, kas sastāvēja no 10 Pāvila vēstulēm, kuru teksti arī tikuši "pielāgoti", lai atbilstu Markions uzskatiem. Pēc Markions ekskomunikācijas Romas baznīca sāka dalīt rakstus tādos darbos, kas ir atmērīti ar "mērījamo koku" (gr. *κανών*, lat. *kanōn*) kā autoritatīvus, apustuliskus un sāka veidot savu JD kanonu, atmetot citus rakstus kā herētiskus un neautentiskus, kā arī akceptējot rakstus, kuri bija celsmīgi, bet kuri neieguva atzinību kanonā kā publiska kristiešu sapulcēs lasāma literatūra.

Pāvila autorība vēstulēm Timotejam un Titam:

Akadēmiskajās aprindās notiek diskusija par Pāvila vēstuli Timotejam (1. Tim. un 2. Tim.) un Titam autorību. Liberālo virzienu pārstāvošie akadēmiskie Sv. Rakstu

pētnieki un sekulārie pētnieki Pāvila autorību apšaubā⁸, jo no valodnieciskās analīzes principiem izejot saskata no Pāvila citām vēstulēm nedaudz atšķirīgu rakstības stilu un atšķirīgu terminoloģiju.

Šeit sīkumos šo strīdu neatstāstīšu, tomēr minēšu, ka disertācijas autors savā tekstā min vairākus argumentus, no kuriem viņš secina, ka Pauls bija īstais autors vēstulēm Timotejam.

Baznīcas Tēvi u.c. vēsturiskie avoti, kas akceptēja pastorālvēstulu Pāvila autorību:

1. Tim. 6:10 un 6:7 brīvā stilā citējis Polikarps (AD 69 – 155) vēstulē filipiešiem (skat. Roberts & Donaldson, eds., 1981, 34. lpp)⁹. Irenejs (2.gs. beigas AD – ap 202 AD) citējis "no visām trīspadsmit Pastorālvēstulu nodaļām, izņemot Titam 1" (Easton, 1947, 31. lpp.). 1Tim vēl piemin no otrā gadsimta Antiohijas Teofils, Tertuliāns, un Klements no Aleksandrijas. Klements un Tertuliāns speciāli citē 1Tim kā apustuļa Pāvila rakstus (Kent, 1982, 30-32 lpp.)¹⁰. Visas 3 Pastorālvēstules ir iekļautas vecākajā zināmajā un Baznīcas Tēvu akceptētajā t.s. Muratorija JD kanonā (ap 170 AD)¹¹. Vēl der pieminēt pēc disertācijas autora domām Sv. Jāņa Krisestema (ap 349 – 407 AD) lieliskos Pastorālvēstulu komentārus.

Gnostiki Markions no Sinopes un Valentinus Pastorālvēstules vispār nepieminēja, iespējams, tajās formulētās asās nostājas dēļ pret maldu mācībām (Kelly, 1963, p. 4), bet Gnostiskie herētiķi Bazilides un Tatians līdzīgi Sv. Džeromam (347 – 30 Sep 420 AD) noraidīja Pāvila autorību (Kent, 1982, p. 34-35).

Pāvila vēstulu Timotejam nolūks:

Pāvils paskaidro savas 1. vēstules rakstīšanas nolūku 1Tim 3:14-15¹⁴ "Šo visu es tev rakstu, būdams cerībā, ka drīz ieradīšos, ¹⁵ bet, ja es aizkavēšos, lai tu zinātu, kā tev vajag darboties Dieva namā. Jo šis nams ir dzīvā Dieva draudze, patiesības balsts un pamats." Tailers norāda, ka tekstā lietotais vārds "tas ir nepieciešams" (δὲ) nozīmē morālu pienākumu, "apzīmējot to kā savu ierobežojumu, kas izriet no Dievišķās iecelšanas" (Thayer, 1983, p.126)¹², Tekstā lietotais vārds uzvesties (ἀναστρέφει) burtiski nozīmē "pārvērst par", un tas

⁸ Collins, Raymond F. 1 & 2 Timothy and Titus: A Commentary. Westminster John Knox Press. 2004. p. 4 [ISBN 0-664-22247-1](https://doi.org/10.1017/9780664222471)
⁹ "By the end of the twentieth century New Testament scholarship was virtually unanimous in affirming that the Pastoral Epistles were written some time after Paul's death. ... As always some scholars dissent from the consensus view."

⁹ Roberts, A., & Donaldson, J. (Eds.). (1981). The ante-nicene fathers (Rev. ed., Vol. 1). Grand Rapids, MI: Eerdmans.

¹⁰ Kent, H. A. (1982). The pastoral epistles (rev. ed.). Chicago: Moody Press.

¹¹ Skat. https://en.wikipedia.org/wiki/Muratorian_fragment

¹² Thayer, J.H. (1983). Thayer's greek-english lexicon of the new testament. (4th ed.) Grand Rapids, MI: Baker Book House.

satur ideju veikt sevis vai citu pārveidošanos, lai ietu nolūkoto ceļu. Tādējādi apustulis pavēstīja svarīgus baznīcas disciplīnas principus. Pāvils rakstīja šim mācītājam traktātu par to, kā baznīcai būtu jāuzvedas dažādās svarīgās jomās. Šīs vēstules izpratne dod iespēju noteikt savu rīcību attiecībā uz veselīgu mācīšanu, baznīcas locekļu disciplīnu, lūgšanām, sieviešu apģērbu un autoritāti, vadītāju ētiku, attiecībām starp cilvēkiem, cieņu pret vecajiem, naudas izlietošana un pacietību pēdējās dienās. Varrens Vīrsbijs apkopoja mērķi kā ", lai iedrošinātu Timoteju, un izskaidrotu, kā būtu jāpārvalda vietējā baznīca, un kā īstenot un padarīt iedarbīgu savu Dieva kalpa autoritāti" (Warren Wiersbe, 1988, 13.lpp.)¹³.

Jo īpaši vēstules Timotejam tēma centrējas ap "veselīgas mācības" aprakstiem. Pāvils sāk savu vēstuli, mudinot Timoteju mācīt nevienu citu mācību, kā vien to, kas ir saskaņā ar "mīlestība[s], kas nāk no tīras sirds, labas sirdsapziņas un neliekuļotas ticības" (1Tim 1:5). Šī mācība saskan ar "svētā Dieva godības evaņģēliju"; atbilst "mūsu Kunga Jēzus Kristus saprātīgajiem vārdiem (λογις) un dievbijīgajai mācībai" (1Tim 1:11, 6:3). Tā ir vingrināšanās "dievbijībā [kas] ir noderīga visās lietās, jo tai ir tagadējās un nākamās dzīves apsoltījums" (1Tim 4:8), bēdz [no aplamajam mācībām], "dzenies pēc taisnības, godbijības, ticības, mīlestības, izturības, lēnprātības!" un "Cīnies labo ticības cīņu, turī cieši mūžīgo dzīvību" (1Tim 4:7-8, 6:3,11-12). Apustuļu mācība bija veselīga, jo tas bija svēta [un tai bija augļi] - tā vadīja cilvēkus dzīvot dievbijīgu dzīvi!

Otrajā vēstulē, Pāvils mudināja Timoteju "Saglabā (εχε) kā veselīgas mācības paraugu (υγιαinovτων) vārdus (λογων), ko no manis esi dzirdējis ticībā un mīlestībā, kas Kristū Jēzū." (2Tim 01:13). Pāvila vēstule bija apustuļa dotais modelis, kas turpmāk ir jānodrošina. Tur dotajām instrukcijām un aprakstītajām tradīcijām turpmāk bija cieši jāseko un jāpaklausa. Timotejam bija "jāsludina Dieva vārds", jo pēdējās dienās "jāaudis vairs necietīs veselīgo mācību, bet, savas iekāres dzīti, pulcinās sev tādus skolotājus, kas glaimo viņu dzirdei" (2Tim 4:2-3). Pāvils aicināja "Sargi, Timotej, šo mantojumu, izvairīdamies no pasaulīgas tukšvārdības un viltus atziņu melīgiem apgalvojumiem," (1Tim 6:20) un Timotejs rūpīgi sargāja šo viņam dāvāto uzticību.

Sagatavoja:
Dainis Geidmanis,
Dr. darbinieku programmas,
1. kursa students

Citāti no Bībeles

1Kor 4:17 ¹⁷ Tādēļ es pie jums sūtīju Timoteju, kas ir mans mīlais, uzticamais dēls Kungā, viņš jums atgādinās manu mācību, kas ir Kristū Jēzū, kā es to visās draudzēs mācu.

Php 2:19-22 ¹⁹ Es ceru, paļaudamies uz Kungu Jēzu, ka drīz varēšu nosūtīt pie jums Timoteju, lai, uzzinājis visu par jums, es kļūtu mundrāks. ²⁰ Pie manis nav neviena cita, kuram no sirds rūpētu jūsu lietas tāpat kā viņam, ²¹ jo visi tiecas pēc sava labuma, nevis pēc tā, kas ir Jēzū Kristū. ²² Jūs pazīstat Timoteja uzticamību un zināt, ka viņš kopā ar mani ir kalpojis evaņģēlija labā, kā dēls kalpo tēvam.

2 Tim 1:5 ⁵ Es atceros tavu neviltoto ticību, kas vispirms iemājoja tavā vecmātē Loidā un tavā mātē Eunīkē, un esmu pārliecināts – arī tevī.

Intervija...

Mums sen nav bijušas nevienas intervijas, kas nav labi, jo interviju uzdevums ir atklāt kaut ko vairāk par studentiem un Akadēmijas darbiniekiem. Daru jums zināmu jau tagad, ka 1. kursa studentiem dalība šajā slejā ir obligāta. Es ierosināšu šo domu gan studentu pārvaldē, gan rektorātā, jo, es saprotu vecāko kursu studentus, kuri viens otru puslīdz jau pazīst, bet es nesaprotu 1. kursa pasīvātā, kuru visa Akadēmija redz pirmo reizi, tāpēc īpaši 1. kursa studentiem ir svarīgi atklāt vismaz kādu nelielu informāciju par sevi pārējiem kursiem, lai nezaudētu savu savstarpējo sadraudzības garu. Ļaujiet man jums atgādināt, ka intervijās jūs atklājat tikai tik daudz, cik paši vēlaties – nevienam netiek uzspiests runāt par lietām, par kurām nav vēlmes runāt.

Tik daudz ievadam, un tagad ļaujiet man pievērst jūsu uzmanību akadēmijas jaunajam darbiniekam – **mācītājam Rinaldam Grantam!!!**

Dzimšanas diena: 1974.gada 10.jūlijs

Rakstura iezīmes: plusi/mīnusi, kas patīk/kas nepatīk: Ceru, ka iepazīsiet mani un varēsiet par plusiem un mīnusiem spriest paši. Cenšos neliekuļot un mēģinu nenosodīt, ja redzu, ka to dara citi.

Vaļasprieki (t.s. hobiji, maksāderēšana, monētu vai pastmarku krāšana - der jebkas): patīk doties garos ceļojumos ar riteni, daudz staigāju ar kājām, skrienu, peldu

¹³ Wiersbe, W. W. (1988). Be faithful. Wheaton, IL: Victor Books.

un spēlēju galda tenisu. Tenisā ar prieku pieņemšu izaicinājumu. Vēl man patīk turēt rokās labu grāmatu, ar maniem puikām iet makšķerēt, bezrūpīgi pavadīt pirmdienas rītus un vilcienā vērot cilvēkus. Sarakstu var turpināt, jo pret dzīvi iztuos kā pret dāvanu.

Draudzes piederība un īss apraksts par jūsu kalpošanu, ja tāda ir: Mana garīgās dzimšanas vieta ir Saldus Sv. Jāņa draudze. Esmu kalpojis Rīgas Augšāmcelšanās draudzē. Pēdējos septiņpadsmit gadus mana kalpošanas vieta ir Rīgas Vecā Sv. Ģertrūdes draudze.

Kādas ir jūsu attiecības ar Akadēmiju? Varbūt varat dalīties ar kādiem uzjautrinošiem momentiem no Akadēmijas dzīves, kad pats bijāt students?

Attiecības ar Akadēmiju ir vissenākās, jo biju pirmo studentu rindās. Savos 22 gados biju pats jaunākais LA students. Ļoti novērtēju to dzīves pieredzi, kuru sastapu pārējos brāļos. Atceros to kā grūtu, bet bagātu un piepildītu laiku. Visbēdīgāk bija pirmajā vakara lekcijā. Pēc intensīvās darba dienas, mierīgai akadēmijas atmosfērai pār mums bija maģiska vara. Kādas piecas minūtes tajā gulēja visi. Citi vēl ar zāģu skaidām matos. Izturēt palīdzēja pasniedzēju motivācija un sajūtais aicinājums kalpot Dievam un mūsu baznīcai.

Ja pareizi atceros, jūs esat Lutera Akadēmijas rektora vietnieks. Pastāstiet, lūdzu, nedaudz vairāk par to kā jūs nonācāt līdz šādam lēmumam. Mani vienmēr ir vilinājusi akadēmiska vide, taču kalpošanas dēļ, praksē esmu no tās bijis tālu. Apzinots, ka LA šodien veidojas mūsu baznīcas nākotne. Līdz šim par to varēju spriest

tikai no malas. Pirms jaunā gada sev atzinu, ka jūtos gatavs uzņemties kādu jaunu izaicinājumu. Drīz pēc tam bīskaps Hanss Martins Jensons izteica piedāvājumu ieņemt LA rektora vietnieka vietu un palīdzēt praksē īstenot LA rektora un izglītības komisijas vadītāja, bīskapa Hansa vīziju.

Vai ir kādi priekšnoteikumi, kas ir nepieciešami, lai ieņemtu Akadēmijas rektora vietnieka amatu? Iespējams tādi bija, bet par tiem mani neviens nav informējis.

Ko jūs domājat par Akadēmijas līdzšinējo izaugsmi, kas atspoguļojas absolventu kalpošanas dzīvēs?

LA ir piedzīvojusi dažādus posmus. Mani šobrīd ļoti iepriecina studentu sadraudzība un savstarpēja atbildība. Attiecību vide ir patīkama un tas ir daudz. Neskatoties uz to, ka kopuma Latvijā aizvien mazāk cilvēki izvēlas studēt humanitāro zinātņu sfērā, LA studentu skaits ir stabils.

Ja vien atceramies, ka mācītājam vienmēr ir jāturpina mācīties, tad LA absolventus var vērtēt ļoti pozitīvi. Šķiet visā LA pastāvēšanas laikā, vāja ir mūsu studentu garīgā formācija. Tā noteikti palīdzētu sekmīgāk pārvarēt krīzes ar kurām kalpošanā jāsastopas katram LA absolventam.

Kāda ir jūsu vīzija/redzējums par Lutera Akadēmijas nākotni un tās studentiem? Turpināt studentiem piedāvāt valsts akreditētu, laba līmeņa teoloģisko izglītību ar lielāku uzsvāri uz kalpošanas motivāciju, prasmēm un garīgo formāciju. Ļoti gribētu, lai studenti, pat pēc darba, uz studijām nāktu ar ekspektācijām un prieku.

Marta kalendārs . . .

Dzimšanas dienas u.c. svētki

P	O	T	C	P	S	Sv
27	28	1 Pelnu trešdiena – Gavēņa laika sākums	2	3	4	5 <i>Invocabit</i> - Gavēņa laika 1. sv.
6	7	8 Dz.d.: Jānis Zvirgzdiņš (Teoloģija, 3. kurss)	9	10	11	12 <i>Reminiscere</i> - Gavēņa laika 2. sv.
13	14	15 Dz.d.: Solvita Svelpe (Dr. darb., 2. kurss)	16	17	18 Dz.d.: Zigmārs Ziemanis (Teoloģija, 2. kurss) Dz.d.: Uģis Salna (Teoloģija, 3. kurss)	19 <i>Oculi</i> - Gavēņa laika 3. sv./Sv. Jāzeps
20	21	22	23 Dz.d.: Jānis Amols (Dr. darb., 2. kurss)	24	25 Marijas pasludināšanas diena	26 <i>Laetare</i> - Gavēņa laika 4. sv.
27	28	29	30	31	1	2

Mazliet nenopietnības...

- Kur tu esi?
- Virtuvē.
- Uzliec tēju vārīties!
- Oi, nē, es jau esmu vannasistabā.
- Ieliec veļu mazgāties!
- Nu, labi, patiesībā esmu guļamistabā.
- Ieskrūvē lampiņu!
- Vispār es aizbraucu uz laukiem.
- Atved kartupeļus!

- Mīļais, kurp mēs brauksim atpūsties?
 - Izvērtējot mūsu budžetu, man šķiet, ka vēl nemaz neesam tik ļoti noguruši...
- ***
- Divas meitenes brēc uz puisī:
- Es Tev rādišu!
 - Tu man dabūsi!
- Puisis:
- Pilnīgi nezinu, kuru no šiem piedāvājumiem izvēlēties...

- Mammu, man šķiet, ka esmu stāvoklī.
 - Apžēlīgi, kur bija Tava galva?
 - Neatceros, liekas, ka ... zem stūres
- ***
- Mūsdienu automašīnā viss ir padomāts līdz pēdējam sīkumam. Piemēram, aizmigi pie stūres, bums - un tava galva jau uz spilvena.

Sieva – vīram:– Vai redzēji, kāds mīļais pāris mums ievācies kaimiņos? Viņš visu laiku apskauj sieviņu, bučo, sauc par dūjiņu. Kāpēc tu tā nekad nedari?

– Nu, beidz! Es viņu tikpat kā nepazīstu!

Baznīca saka ka, alkohols esot mūsu ienaidnieks! Bet Bībelē stāv rakstīts – iemīli savu ienaidnieku, kā sevi pašu.

Redakcijas kontakti:
Andrejs Irbe

TELEFONA NR.:
+371 26788931

E-PASTS:
[lutakasredakcija
@hotmail.com](mailto:lutakasredakcija@hotmail.com)

PATEICĪBAS:

Dr. Voldemārs Laučiņš
Māc. Rinalds Grants
Helēna Andersone
Dainis Geidmanis
Jānis Kopštāls
Jānis Amols
Inga Reča

Pateicos par jūsu visu
aizlūgšanām avīzes
tapšanā!!!

Redaktora sleja

Svētīgu martu, mīļie brāļi un māsas.

Pateicos par iesūtītiem materiāliem marta mēneša avīzes numuram un aicinu jūs padomāt par **aprīļa avīzes tematu - Ciešanu laiks un Lieldienas!!!** Tieši šiem diviem tematiem mēs pieskarsimies aprīlī, tāpēc **varat sūtīt man visus savus rakstus**, kas saistās ar šo laiku **līdz 25. martam!!!**

Vēlams tomēr ievērot šo datumu, jo mūsu vieslektors asoc. prof. Naomichi Masaki, kurš pie mums Akadēmijā noturēja lekcijas no 6. līdz 10. martam, man atsūtījis visu piecu dienu īsu lekciju kopsavilkumu, kuru man būs jāiztulko un tas prasīs laiku, tāpēc esiet, lūdzu, man žēlīgi un atsaucīgi, sūtiēt rakstus laicīgi. Pateicos jums par to jau iepriekš.

Jaunais gads man, personīgi, ir iesācies ar jaunām, radošām idejām, ko varētu īstenot Akadēmijas dzīvē, lai padarītu to kolorītaku. Vienu no idejām, priekšlikumiem esmu minējis šī numura 7.lpp.

Nākošais mans priekšlikums ir ieviest **aizlūgumu kasti**, kurā mēs varētu mest lapiņas ar aktuāliem aizlūgumiem un nedēļas laikā vakara vesperēs lūgt par šīm AKTUĀLĀM lietām, tādā veidā lūgšanās

neaprobežojoties ar to, kas mums jau visiem sen ir zināms – iekalts no galvas un teksts vienkārši nodrillēts Dieva priekšā – tā gluži nav lūgšana. Uz lūgšanu mūs pamudina arī apustulis Jēkabs viņa vēstules 5. nodaļas, 16. pantā: “Izsūdziet cits citam savus grēkus un **aizlūdziet** cits par citu, ka topat dziedināti.” Ja vēlamies teikt, ka esam uzticami arī apustuļu mācībai, tad neaizmirsīsim ŠO mācību.

Mans otrais priekšlikums ir nedaudz grandiozāks, bet aiz sevis nes milzīgu svētību, ja tiek pareizi saprasts un novērtēts. Pajautāsim sev: “Cik vienoti, patiesībā, ir luterāņi?” Godīgu atbildi sniedzot – mēs zinām, ka ne pārāk. Taču to ir iespējams labot un **to varam labot tikai mēs, studenti.**

Piedāvāju apdomāt iespēju noturēt un translēt dzīvajā ēterā caur Facebook “live” opciju **nakts lūgšanu, katru dienu plkst.: 21:00.** Ja luterāņi visā Rīgā uzzinātu, ka ir iespēja lūgties visiem kopīgi katru dienu vienā un tai pašā laikā, ka mēs aicinām viņus visus iesaistīties šajās nakts lūgšanās, kas gan tas būtu par lūgšanas spēku. Vai tas nebūtu arī pirmais solis uz luterāņu vienotību?

Apziņa, ka kāds cits ekrāna otrā galā, pilsētas otrā galā, brālis vai māsa luterānis lūdz Dievu kopā ar mani. Kas gan tā būtu par lielpilsētas misiju!!! Kas gan tā būtu par reformāciju tās 500. pastāvēšanas gadā!!!

Vienīgais, kas ir nepieciešams:
- apņēmība nest šo kalpošanu Dievam par godu un slavu;
- daži studenti, kas varētu novadīt nakts lūgšanu saskaņā ar jaunās dziesmu grāmatas kārtību;
- telpa, vēlams ar altāri;
- un ierīce, kas atbalsta Facebook “live” opciju.

Vairāk nekas arī nebūtu vajadzīgs. Gaidīšu jūsu atsauksmes un pārdomas par šiem, kopumā, trim priekšlikumiem, kurus esmu publicējis šajā numurā.

Pametot idejas gaisā, novēlu svētīgi aizvadīt martu, gatavojoties Lieldienām – Kristus augšāmcelšanās svētkiem – un atceroties, ka Dievs jūs mīl un es arī!!!

*Andrejs Irbe,
Teoloģijas programmas,
1. kursa students,
“Sola scriptura” redaktors*

SOLA SCRIPTURA
Alksnāja iela 3,
Rīga, Latvija

Ierosinājumi, atsauksmes, pateicības:
